

Moral Distress and Related Factors in Undergraduate Nursing Students

Vida Shafipour¹,
Fahimeh Ghasemi Charati²

¹ Associate Professor, Department of Nursing, Nasibeh Faculty of Nursing and Midwifery, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

² Nursing Instructor, Department of Nursing, Nasibeh Faculty of Nursing and Midwifery, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

(Received August 14, 2021 ; Accepted April 27, 2022)

Abstract

Background and purpose: Moral distress is a stressful experience in the face of clinical decision making that causes severe psychological stress. This common phenomenon occurs when a person cannot take appropriate action despite being aware of that. Nursing students are also exposed to moral damage during clinical education, so, this study was conducted to investigate moral distress and related factors in nursing students.

Materials and methods: In a descriptive correlational study, 350 nursing students in Mazandaran University of Medical Sciences participated in 2019. They were selected via available sampling. Demographic information and educational information were recorded, and Moral Distress Scale-Revised (MDS-R) was completed. In this scale, the scores range from zero to 336 and a high score indicates a higher level of moral distress. The scale examines moral distress from two aspects; frequency of an event and its severity. Data analysis was done using SPSS V25.

Results: The mean score for moral distress in nursing students was 78.59 ± 35.79 . The mean score for frequency of moral distress was 31.66 ± 10.05 and the mean score for the intensity of moral distress was 42.76 ± 13.38 . Findings showed low levels of moral distress in nursing students. Linear regression analysis also showed a significant relationship between moral distress and age, place of residence, and type of residence ($P = 0.0010$, $r^2 = 0.09$).

Conclusion: Moral distress is experienced by nursing students, therefore, clinical education programs should focus on morally stressful events and help the students to cope and reduce any negative consequences.

Keywords: moral distress, stress, nursing students, ethics, clinical education

J Mazandaran Univ Med Sci 2022; 32 (209): 104-113 (Persian).

Corresponding Author: Vida Shafipour- Nasibeh Faculty of Nursing and Midwifery, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran. (E-mail: vidashafipour@yahoo.com)

بررسی پریشانی اخلاقی و عوامل مرتبط با آن در دانشجویان کارشناسی پرستاری

ویدا شفیع پور^۱

فهمیه قاسمی چراتی^۲

چکیده

سابقه و هدف: پریشانی اخلاقی تجربه‌ای تنش‌زای در مواجهه با تصمیم‌گیری در بالین است که سبب استرس روانی شدیدی در فرد می‌شود. این پدیده شایع با ممانعت فرد از اقدام درست علی‌رغم آگاهی در وی رخ می‌دهد. دانشجویان پرستاری نیز در طول آموزش بالینی خود در معرض آسیب‌های اخلاقی قرار دارند، لذا این مطالعه با هدف بررسی پریشانی اخلاقی و عوامل مرتبط با آن در دانشجویان پرستاری انجام شد.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه توصیفی همبستگی، ۳۵۰ دانشجوی پرستاری دانشکده پرستاری و مامایی ساری در سال ۱۳۹۸ به روش نمونه‌گیری در دسترس شرکت کردند. ابزارهای جمع‌آوری داده‌ها شامل پرسشنامه‌های جمعیت‌شناختی و تحصیلی و پریشانی اخلاقی ۲۱ سوالی هامریک بود، که طیف نمره این پرسشنامه از صفر تا ۳۳۶ است و نمره بالاتر نشان دهنده میزان پریشانی اخلاقی بالاتری است، این پرسشنامه، پریشانی اخلاقی را از دو جنبه فراوانی رویداد و شدت آن رویداد اخلاقی بر روی فرد بررسی می‌کند. تجزیه و تحلیل داده‌ها با نرم افزار آماری SPSS۲۵ انجام شد.

یافته‌ها: میانگین نمره کلی پریشانی اخلاقی دانشجویان پرستاری $35/79 \pm 78/59$ بود. میانگین برای فراوانی سوالات پریشانی اخلاقی $10/05 \pm 31/66$ و میانگین شدت سوالات پریشانی اخلاقی $13/38 \pm 42/76$ بود که پریشانی اخلاقی در میان دانشجویان پرستاری را در سطح پایین نشان داد. نتایج رگرسیون خطی نیز رابطه معناداری را برای سن، محل سکونت، نحوه اقامت دانشجویان پرستاری نشان داد ($r^2=0/09$, $P=0/001$).

استنتاج: با توجه به وجود پریشانی اخلاقی در دانشجویان پرستاری، تمرکز برنامه‌های آموزش بالین بر موارد تنش‌زای اخلاقی، می‌تواند از پیامدهای منفی آن بکاهد.

واژه‌های کلیدی: پریشانی اخلاقی، استرس، دانشجویان پرستاری، اخلاق، آموزش بالین

مقدمه

سال ۱۹۸۴ مطرح شد و او هنگامی که برای دانشجویان پرستاری تدریس می‌کرد، متوجه این پدیده شد (۲). پریشانی اخلاقی به عنوان دانستن کار اخلاقی درست توصیف می‌شود، که محدودیت‌های نهادی، رویه‌ای یا اجتماعی انجام کار درست را تقریباً غیرممکن می‌کنند (۳، ۴).

پرستاری حرفه‌ای است که بنا بر ماهیت ذاتی خود همواره با مسائل اخلاقی فراوانی مواجهه است که یکی از این موارد، پریشانی اخلاقی است که امروزه مورد توجه بسیاری از محققین قرار گرفته است (۱). اصطلاح پریشانی اخلاقی نخستین بار توسط اندرو جمیتون (Jameton) در

E-mail: vidashafipour@yahoo.com

مؤلف مسئول: ویدا شفیع پور - ساری: دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دانشکده پرستاری و مامایی نسیه

۱. دانشیار، گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی نسیه، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۲. مربی، گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی نسیه، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۵/۲۳ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۴۰۰/۶/۲۰ تاریخ تصویب: ۱۴۰۱/۲/۲۷

پیامد مستقیم این حالت استرس عاطفی است که ممکن است به صورت خشم، احساس گناه و سرخوردگی، تمایل به ترک حرفه، از دست دادن عزت نفس، افسردگی و اضطراب ظاهر شود. حتی ممکن است با فرسودگی شغلی و شکست عاطفی به اوج خود برسد (۵، ۶). در واقع پیشانی اخلاقی به عنوان "رنج روانی، عاطفی و فیزیولوژیکی" توصیف می شود که ممکن است هنگامی تجربه شود که به شیوه هایی مغایر با ارزش ها، اصول اخلاقی یا تعهدات اخلاقی عمل کنیم (۷). دانشجویان پرستاری ارائه دهندگان مراقبت های اولیه نیستند اما در برخی جنبه های مراقبت که ممکن است شامل عوامل استرس زا باشد مشارکت می کنند (۸). در زمینه آموزش اکادمیک در پرستاری، دانشجویان اغلب موقعیت های اخلاقی نامناسبی را برای خود، دوستان خود، بیماران، پرستاران و سایر کارکنان بهداشتی تجربه می کنند که خود را دلسرد و ناتوان از مواجهه با آن می بینند (۹) و شرایط مراقبتی و رفتاری را مشاهده می کنند که از نظر اخلاقی در محیط دانشگاهی نامناسب است، از جمله شامل بی احترامی به موضوعات و حقوق آن ها، ناسازگاری با ارزش ها، اصول و استانداردهای شخصی آموخته شده در طول آموزش دانشگاهی و ناتوانی آن ها در به کارگیری اصول اخلاقی و فردی سازی این اصول در مواجهه با بیماران واقعی می باشد (۱۰). پیشانی اخلاقی در دانشجویان زمانی ایجاد می شود که کارآموزان بین اصولی که در طول تحصیلات آکادمیک خود آموخته اند و آنچه بعداً در طول آموزش بالینی تجربه می کنند، تناقض مشاهده می کنند و احساس ناامنی در فعالیتهای مراقبت بهداشتی و فرایند تصمیم گیری خود پیدا می کنند و مشکلات روابط با همسالان و مربیان خود، مبارزه بین وابستگی و استقلال و عدم تجربه در ارتباط با تیم مراقبت های بهداشتی را تجربه می کنند (۱۱). Comrie ناتوانی دانشجویان پرستاری در رفع پیشانی اخلاقی را به دلیل تمرینات بالینی محدود، عدم اعتماد به نفس، قضاوت حرفه ای ناکافی و آموزش محدود اصول اخلاقی می داند (۱۲).

در مطالعه ای کیفی در برزیل مشخص شد پیشانی اخلاقی در دانشجویان پرستاری یک واقعیت است که در سه محور: ناراحتی اخلاقی توسط دانشجویان کارشناسی در زمینه وجود خدمات درمانی، مربیان به عنوان منبع پیشانی اخلاقی و ناراحتی اخلاقی به عنوان یک تجربه مثبت تعیین شد (۱۳). از این رو آگاهی از شرایطی که باعث پیشانی اخلاقی در دانشجویان کارشناسی پرستاری در محیط های آموزشی و درمانی می شود، می تواند توصیف ضعف های دانشگاه را ارائه دهد (۹، ۱۴). همان طور که Escolar Chua (۱۵) در تحقیق خود اشاره کرده است دانشجویان پرستاری در مواجهه با شرایط پیشانی اخلاقی ممکن است به دلیل بی تجربه بودن و اجتناب از درگیری در بیان نگرانی های خود مردد باشند و آموزش های تئوری و مهارت های بالینی پرستاری به دانشجویان مقطع کارشناسی، نمی تواند آن ها را برای مواجهه با معضلات اخلاقی که ممکن است با آن رو به رو شوند آماده کند (۱۵)، که البته دلایل این خودداری را می توان به عوامل داخلی و خارجی طبقه بندی کرد و این نیاز به کشف منابع پیشانی اخلاقی در بین دانشجویان پرستاری دارد، زیرا این امر می تواند بر تصمیم آن ها نه تنها برای ماندن در حرفه پرستاری بلکه برای پیشرفت در آن نیز تأثیر بگذارد (۱۸-۱۶). می توان با شناخت عوامل، پیشانی های اخلاقی تجربه شده در حین آموزش بالینی توسط دانشجویان پرستاری را کاهش داد. از این رو تحقیقات بیش تر در مورد پیشانی اخلاقی در جمعیت ها و زمینه های فرهنگی مختلف هنوز برای افزایش درک ما از این نگرانی مهم در پرستاری مورد نیاز است. بنابراین هدف کلی این مطالعه شناسایی پیشانی اخلاقی و عوامل مرتبط با آن در دانشجویان کارشناسی پرستاری بود، که امید است یافته های این تحقیق بتواند یکی از پایه های ارزیابی کارایی برنامه های آموزشی ارائه شده توسط دانشگاه ها در ارتقای شایستگی های اخلاقی در دانشجویان پرستاری برای مواجهه با تنش های اخلاقی باشد.

مواد و روش ها

این مطالعه توصیفی همبستگی در سال ۱۳۹۸، با شرکت کردن ۳۵۰ دانشجوی پرستاری مشغول به تحصیل در دانشکده پرستاری مامایی نسیه ساری دانشگاه علوم پزشکی مازندران به روش نمونه گیری در دسترس انجام شد. دانشجویان از پایان سال یک تا سال چهارم در مطالعه شرکت کردند و بنابر معیار ورود و تمایل به ورود به مطالعه پرسشنامه ها را تکمیل نمودند. معیارهای ورود به مطالعه شامل تمایل به شرکت در مطالعه و در حال تحصیل در رشته پرستاری بود، معیار خروج شامل داشتن واقعه ای دردناک مانند طلاق، تصادف یا مرگ عزیزان در یک ماه گذشته بود. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه های جمعیت شناختی و تحصیلی، و پریشانی اخلاقی ۲۱ سوال هامریک استفاده شد. پرسشنامه جمعیت شناختی شامل سن، جنس، وضعیت تاهل، محل سکونت، نحوه اسکان/ اقامت دانشجوی، سال تحصیلی، شاغل بودن حین تحصیل، شرکت در کلاس اخلاق پرستاری، تمایل به ترک رشته پرستاری و غیبت غیر مجاز بود. برای سنجش پریشانی اخلاقی از پرسشنامه پریشانی اخلاقی هامریک (Moral distress revised, MDS-R) استفاده شد. پرسشنامه هامریک، پرسشنامه بازنگری شده پریشانی اخلاقی ۳۶ سوال کورلی (Corley) است. این پرسشنامه از ۲۱ گویه تشکیل شده است. در این پرسشنامه، پریشانی اخلاقی از دو جنبه فراوانی رویداد و شدت آن رویداد اخلاقی بر روی فرد بررسی می شود. این پرسشنامه به بررسی امتیازدهی پریشانی اخلاقی در طیف لیکرت ۰ تا ۴ برای فراوانی پریشانی اخلاقی (هرگز= صفر، کم= ۱، متوسط= ۲، زیاد= ۳، خیلی زیاد= ۴) و برای بررسی شدت پریشانی اخلاقی (اصلاً= ۰، کم= ۱، متوسط= ۲، شدید= ۳، خیلی شدید= ۴) در طیف ۰ تا ۴ لیکرت می پردازد. بنابراین نمره دهی برای هر گویه با ادغام تکرار دفعات رویدادی از دیسترس اخلاقی ضربدر شدت آن (فراوانی × شدت) در طیف ۰-۱۶ سنجیده می شود. در نهایت، نمره دهی کل

برای ۲۱ گویه دیسترس اخلاقی هامریک بین ۰-۳۳۶ قرار دارد. نمره بالاتر نشان دهنده میزان پریشانی اخلاقی بالاتری است که افراد آن را بیان می کنند (۱۹). روایی و پایایی این ابزار در بسیاری از مطالعات انجام شده است. در فیلیپین پایایی ابزار را با ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۹ در دانشجویان پرستاری گزارش شد (۱۵). این ابزار در ایران بومی سازی با پایایی بیش تر از ۰/۷ ضریب آلفای کرونباخ محاسبه گردید (۲۰). پایایی آن در مطالعه عسکری و همکاران نیز با ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۹ گزارش شد (۲۱).

داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS نسخه ۲۵ و آزمون های آماری توصیفی (میانگین و فراوانی) و استنباطی (آزمون های تحلیل واریانس یکطرفه، همبستگی پیرسون، رگرسیون خطی) توصیف و تحلیل شدند.

ملاحظات اخلاقی: این مطالعه توسط کمیته اخلاق معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی مازندران تایید شد و قبل از ارائه فرم های رضایت آگاهانه برای شرکت در پژوهش، در مورد اهداف کلی مطالعه توضیح داده شد و به همه آزمودنی ها از محرمانه بودن اطلاعات آن ها اطمینان داده شد.

یافته ها

در این مطالعه ۳۵۰ دانشجوی پرستاری با میانگین سن $21/8 \pm 2/4$ و دامنه سنی ۱۹ سال شرکت کردند. از این تعداد دانشجوی پرستاری، ۶۴ درصد (۲۲۵ نفر) در کلاس اخلاق پرستاری شرکت کرده بودند. همچنین ۱۹ درصد (۶۷ نفر) تصمیم به ترک رشته پرستاری گرفته بودند. ۲۰ درصد (۶۹ نفر) در کارآموزی ها غیبت بیش از حد مجاز داشتند. نتایج آنالیز واریانس، رابطه معنی داری بین پریشانی اخلاقی با متغیرهای سن، وضعیت تاهل، شاغل بودن و محل سکونت دانشجویان پرستاری نشان داد. اما برای جنس، سال تحصیلی، نحوه اقامت، گذراندن کلاس اخلاق پرستاری، تمایل به ترک پرستاری، غیبت بیش از حد مجاز رابطه معنی داری را نشان نداد (جدول شماره ۱).

جدول شماره ۱: خصوصیات متغیرهای جمعیت شناختی دانشجویان پرستاری و رابطه آن ها با پیشانی اخلاقی (تعداد=۳۵۰)

متغیرها	فراوانی (درصد)	سطح معن داری
سن	کمتر از ۲۵ سال مساوی یا بیشتر از ۲۵	$P < ۰,۰۰۰۱$ $F = ۱۴,۸۴$
جنسیت	مرد زن	$P = ۰,۹۸۷$ $F = ۰,۰۰۰$
سال تحصیلی	اول دوم سوم چهارم	$P = ۰,۱۶۷$ $F = ۱,۶۹۷$
شاغل بودن حین تحصیل	بله خیر	$P = ۰,۰۰۸$ $F = ۷,۱۸۹$
وضعیت تاهل	مجرد متاهل بیوه/طلاق گرفته	$P = ۰,۰۴۳$ $F = ۳,۱۶۷$
محل سکونت	شهری روستایی	$P = ۰,۰۵۴$ $F = ۳,۷۳۸$
نحوه اقامت	با خانواده سایر (دوستان/خوابگاه)	$P = ۰,۲۰۰$ $F = ۱,۶۴۷$

در این مطالعه میانگین و انحراف معیار کلی پیشانی اخلاقی دانشجویان پرستاری $۳۵/۷۹ \pm ۷۸/۵۹$ بود. میانگین برای فراوانی سوالات پیشانی اخلاقی $۳۱/۶۶ \pm ۱۰/۰۵$ و برای شدت سوالات پیشانی اخلاقی $۴۲/۷۶ \pm ۱۳/۳۸$ بود. بنابراین نتایج آماری، سطح پیشانی اخلاقی را در میان دانشجویان پرستاری پایین نشان داد. در نهایت دانشجویان پرستاری بیشترین میانگین و انحراف معیار سوالات پیشانی اخلاقی را در گویه های ۲۰-۱۸-۱۱-۱۰ (جدول شماره ۲) و کمترین میانگین و انحراف معیار

سوالات پیشانی اخلاقی را در گویه های ۱۶-۱۳-۲-۱ بیان داشته اند (جدول شماره ۳). نتایج آزمون همبستگی پیرسون رابطه معنی داری بین دو متغیر سن و پیشانی اخلاقی نشان داد ($r = ۰/۲۲۴$, $P < ۰/۰۰۰۱$) و نتایج رگرسیون خطی رابطه معنی داری را برای سن، محل سکونت، نحوه اقامت دانشجویان پرستاری نشان داد ($P = ۰/۰۰۱$, $F = ۲/۶۲$). همچنین نتایج رگرسیون خطی ($P = ۰/۰۰۱$, $F = ۲/۶۲$, $r^2 = ۰/۰۹۱۹$) نشان داد. به عبارتی هر کدام از متغیرهای سن، محل سکونت، نحوه اقامت دانشجویان تنها $۰/۰۹$ پیشانی اخلاقی را پوشش می دهد (جدول شماره ۴).

جدول شماره ۲: میانگین و انحراف معیار گویه های پیشانی اخلاقی دارای حداکثر نمره در دانشجویان پرستاری

شماره	سوالات	انحراف معیار ± میانگین
۱۰	برای مراقبت از بیمارانی که احساس می کنم صلاحیت مراقبت از آنان را ندارم ملزم هستم	$۸/۲۶ \pm ۴/۶۴$
۱۱	شاهد انجام پروسیجرهای دردناک بر روی بیمار، توسط دانشجویان پزشکی که فقط برای افزایش مهارت انجام میدهند هستم	$۷/۳۵ \pm ۵/۳۵$
۱۸	شاهد کاهش کیفیت مراقبت از بیمار به دلیل ضعف ارتباطات تیمی هستم	$۶/۸۰ \pm ۴/۶۳$
۲۰	رنج بردن بیمار به دلیل عدم تداوم ارائه مراقبت را مشاهده میکنم	$۶/۴۴ \pm ۴/۹۷$

جدول شماره ۳: میانگین و انحراف معیار گویه های پیشانی اخلاقی دارای کمترین نمره در دانشجویان پرستاری

شماره	سوالات	انحراف معیار ± میانگین
۱	مراقبت کمتر از حد قابل قبول را باعث فشار مدیران سازمان های بیمه در جهت کاهش هزینه ها ارائه میدهم.	$۰/۹۲ \pm ۱/۵۵$
۱۶	از درخواست های خانواده بیمار در انجام مراقبتی که با آن موافق نیستم پیروی میکنم اینکار را بخاطر ترس از شکایت قانونی در دادگاه انجام می دهم	$۱/۵۹ \pm ۲/۶۶$
۲	شاهد امید کاذب دادن به بیمار یا به خانواده توسط کارکنان نظام سلامت هستم	$۱/۷۴ \pm ۲/۱۵$
۱۳	درخواست پزشک منی بر اینکه پیش آگهی بیمار به وی و خانواده اش گفته نشود تبعیت میکنم.	$۱/۷۴ \pm ۲/۴۴$

جدول شماره ۴: عوامل پیش بینی کننده گویه های پیشانی اخلاقی در دانشجویان پرستاری

متغیرهای مستقل	Beta	خطای معیار Std Err	ضریب تعیین Coefficient of Determination	t	سطح معنی داری
جنس	۰/۰۳۵	۴/۰۷	۲/۵۵	۰/۶۳	۰/۵۳۱
سن	۰/۱۸۱	۸/۰۱۲	۲۴/۷۷	۳/۰۹	۰/۰۰۲ *
سال تحصیلی	دوم ۰/۱۳۰ سوم ۰/۱۴۱ چهارم ۰/۰۹۳	۷/۹۲ ۷/۱۷ ۷/۱۲	- ۲۰/۱۳ - ۱۰/۵۵ - ۶/۸۹	- ۱/۵۳ - ۰/۴۷ - ۰/۹۷	۰/۱۲۷ ۰/۱۳۲ ۰/۳۳۴
شاغل بودن حین تحصیل	۰/۰۸۴	۶/۹۲	۱۰/۵۳	۱/۵۲	۰/۱۲۹
وضعیت تاهل	مجرد ۰/۰۴۶ متاهل ۰/۰۵۵	۵/۲۱ ۱۵/۶۸	۰/۹۷ * - ۱۵/۱۴	۰/۷۶ - ۰/۹۷	۰/۴۴۷ ۰/۳۳۵
محل سکونت	۰/۱۴۷	۵/۹۴	۱۵/۰۳	۲/۵۳	۰/۰۱۲ *
نحوه اقامت	با خانواده ۰/۰۱۵ سایر (دوستان/خوابگاه)	۴/۴۶ ۷/۵۸	- ۱/۲۸ - ۷۸/۳۳	- ۰/۲۹ ۱۰/۳۳	۰/۷۷۳ < ۰/۰۰۰۱ *
شرکت در کلاس اخلاق	۰/۰۷۷	۴	۵/۷۸	۱/۴۵	۰/۱۴۹
تمایل به ترک رشته پرستاری	۰/۰۰۶	۵۰۱۱	- ۰/۵۹	- ۰/۱۲	۰/۹۰۸
غیبت	۰/۰۷۶	۴/۸۹	- ۶/۸۳	- ۱/۴۰	۰/۱۶۳

* : $P < ۰/۰۵$

بحث

اطلاعات عمیق ارائه شده در این مطالعه توسط پاسخ‌دهندگان می‌تواند به پر کردن شکاف در مورد تجربیات دانشجویان پرستاری در مفهوم پریشانی اخلاقی کمک کند. یافته‌های مطالعه حاضر نشان داد که دانشجویان پرستاری در طول سنوات تحصیلی خود در بالین با عوامل ایجاد کننده پریشانی اخلاقی مواجه شده و آن را خود تجربه می‌نمایند و یا شاهد آن هستند. هر چند نمره پریشانی اخلاقی در آن‌ها در سطح پایین قرار داشت که این امر می‌تواند به دلیل شناخت ناکافی آن‌ها از محیط پیرامون بوده و یا به دلیل وظایف محول شده در بخش به آن‌ها باشد، اما آسیب‌پذیری نسبت به آن را نمی‌توان نادیده گرفت، به‌طوری که دانشجویان پرستاری در مقایسه با پرستاران بالین از پریشانی اخلاقی در ک متفاوتی را بیان کرده‌اند.

دانشجویان پرستاری در طول مدت تحصیلشان موقعیت‌های پریشانی اخلاقی متعددی را تجربه می‌کنند که می‌تواند آن‌ها را در مواجهه با این موقعیت‌ها آسیب‌پذیر کند، سطح پریشانی اخلاقی بیان شده در این مطالعه پایین بود که همسو با نتایج مطالعه O'Connell و همکاران (۲۲) بود که در آن سطح پریشانی اخلاقی در هر دو جنس نسبتاً پایین گزارش شد. همچنین با مطالعه‌ای که در برزیل انجام شد و شدت و فراوانی کم‌تری را نسبت به سایر مطالعات بین‌المللی در دانشجویان پرستاری نشان داد، هم راستا بوده است (۲۳). اما بر خلاف مطالعه Baghdadi و همکاران (۱) بود که در سال ۲۰۲۰ در عربستان انجام شد و نشان داد سطوح ناراحتی اخلاقی که دانشجویان پرستاری تجربه می‌کردند در درجات مختلف از متوسط تا بدترین سطح ممکن بود اما این تغییرات از نظر آماری معنی‌دار نبودند. در یافته‌های مطالعه حاضر مشخص شد دانشجویان پرستاری با موقعیت‌های متعددی روبرو می‌شوند که باعث می‌شود ارزش‌ها و ایده‌آل‌های خود را زیر سوال ببرند، که این یافته‌های مطالعه Baldwin (۲۴) را تأیید می‌کند، او اشاره کرد که

بین آموزش پرستاری و پرستاری بالینی ارتباطی وجود ندارد، همچنین خاطرنشان کرد که دانشجویان پرستاری به طور ایده‌آل در دانشگاه آموزش می‌بینند در حالی که در محیط واقعی با شرایط ناراحت کننده اخلاقی روبرو می‌شوند، تا جایی که بیش تر اوقات اعتقادات خود را به خطر می‌اندازند. علاوه بر این، همان‌طور که توسط Zuzelo (۲۵) ادعا شده است، برنامه آموزشی پرستاری فعلی به اندازه کافی، چگونگی تشخیص پریشانی‌های اخلاقی و نحوه برخورد با آن‌ها را به دانشجویان نمی‌آموزد.

در مطالعه حاضر یکی از بیش ترین نگرانی‌های دانشجویان مربوط به این بود که آن‌ها شاهد انجام پروسیجرهای دردناکی بر روی بیماران توسط سایر دانشجویان هستند که فقط این کار را برای افزایش مهارت انجام می‌دهند که هم راستا با مطالعه‌ای بود که در سال ۲۰۱۹ در فیلیپین انجام شد (۱۵). از آن جایی که حرفه مراقبت‌های بهداشتی بر ارائه مراقبت‌های ایمن، شایسته و با کیفیت از بیماران متمرکز است انتظار می‌رود که هر یک از اعضای تیم مراقبت‌های بهداشتی رفتار حرفه‌ای و اخلاقی داشته باشند تا تأثیر منفی بر روی ایمنی و مراقبت بیمار نداشته باشد (۲۶). همچنین در نتایج این مطالعه مشاهده رنج بردن بیمار به دلیل عدم تداوم ارائه مراقبت برای آن‌ها یکی از مواردی بود که ایجاد پریشانی اخلاقی برای دانشجویان را تقویت می‌کرد که این یافته‌های مطالعه Butters (۲۷) را تأیید می‌کند که عدم تداوم ارائه مراقبت عادلانه و اخلاقی به بیماران، ناراحتی اخلاقی پرستاران را تقویت می‌کند. همچنین با مطالعه دیگری همسو بود که در آن نشان داده شد دانشجویان پرستاری وقتی با موقعیت‌هایی روبرو می‌شوند که در آن با مراقبت‌های ناکافی، فقدان امکانات مراقبت‌های بهداشتی، منابع مالی محدود و کمبود کارکنان آموزش دیده مواجه می‌شوند، دچار پریشانی اخلاقی می‌شوند، چرا که آن‌ها انتظار داشتند که دسترسی عادلانه به مراقبت‌های بهداشتی برای همه فراهم باشد، به هر فرد

احترام گذاشته شود و مراقبت‌های دلسوزانه دریافت کند (۱۵). با این حال، این ممکن است در همه زمان‌ها درست نباشد، همان‌طور که در مطالعه‌ای در کانادا اشاره شد، مسائل اخلاقی در محیط‌های بهداشتی روستایی به دلیل منابع محدود بیش‌تر رایج است (۲۸).

در نتایج مطالعه حاضر مشخص شد که بین پریشانی اخلاقی و تمایل به ترک حرفه در دانشجویان رابطه معنی‌داری وجود ندارد که این برخلاف مطالعات Escolar Chua (۱۵) و Fayeze (۲۹) بود که بیان داشتند، پرستارانی که شاهد حوادث و رفتارهای غیر اخلاقی هستند بروز ناامیدی، خشم، افسردگی و تمایل برای ترک شغل در آن‌ها افزایش می‌یابد. یکی از دلایل عدم همخوانی این مطالعات با یکدیگر می‌تواند به این دلیل باشد که در آن دو مطالعه پرستاران و دانشجویان ارشد پرستاری مورد مطالعه قرار گرفتند که می‌توانند فهم بهتری از تشخیص موقعیت‌های پریشانی اخلاقی و درک آن داشته باشند.

در یافته‌های این مطالعه نشان داده شد که دانشجویان کم‌تر شاهد این بودند که افراد به دلیل فشار مدیران یا سازمان‌های بیمه در جهت کاهش هزینه‌های مراقبتی، فعالیتی را انجام دهند که این برخلاف مطالعه Wojtowicz و همکاران (۳۰) بود که خاطرنشان کردند، ناراحتی اخلاقی در دانشجویان پرستاری به دلیل کمبود منابع و تخصیص ناکافی آن، با احساس تنهایی عمیق توسط کارآموزان و احساس عدم توانایی آن‌ها در برقراری ارتباط در محیط آموزش بالینی همراه است.

در یافته‌های این مطالعه بین سن و شدت پریشانی اخلاقی رابطه مستقیم و معناداری وجود دارد که این هم راستا با مطالعه Dodek (۳۱) در سال ۲۰۱۶ نبود که نشان داد سن و شدت پریشانی اخلاقی در تمامی کارکنان مراقبت سلامت رابطه معکوس و معناداری با هم دارند و بیان شد که تجربه مکرر پریشانی‌های اخلاقی منجر به افزایش مقاومت در مسائل اخلاقی می‌شود که به تدریج در سطوح حرفه‌ای این اتفاق می‌افتد. براساس نتایج رگرسیون خطی در یافته‌های این مطالعه رابطه معنی‌داری بین

پریشانی اخلاقی و سال تحصیلی مشاهده نشد که همسو با نتایج مطالعه Baghdadi و همکاران (۱) بود که در آن سطح سال تحصیلی دانشجویان با پریشانی اخلاقی آن‌ها رابطه معنی‌داری نداشت. اما برخلاف نتایج مطالعه Bordignon و همکاران (۲۳) بود که در آن بین ترم دانشجویان و سطوح پریشانی اخلاقی رابطه مستقیمی وجود داشت و بیان شد که دانشجویان از ترم هفتم، شروع به طرح سوالات بی‌شتری در مورد ارتباطات در تیم پرستاری، کمبود منابع مادی و حقوق بیمار می‌کنند و فهم بیشماری از مشکلات اخلاقی پیدا می‌کنند. مطالعه حاضر نشان داد بین جنس دانشجویان و پریشانی اخلاقی رابطه معنی‌داری وجود ندارد که در مطالعه شفیع‌پور و همکاران (۳۲) نیز در بررسی رابطه بین جنس و پریشانی اخلاقی در دو گروه تفاوت معناداری دیده نشد. اما این نتایج همسو با نتایج مطالعه‌ی انجام شده در امریکا نبود که در آن مطالعه میزان بروز پریشانی اخلاقی در خانم‌ها به طور معناداری بیش‌تر از آقایان گزارش شد که این عدم همخوانی می‌تواند به دلیل این باشد که مطالعه انجام شده در امریکا بر روی پرستاران شاغل در بخش‌های ویژه انجام شد که میزان مواجهه با تنش‌های اخلاقی در بخش‌های ویژه نسبت به سایر بخش‌ها بالاتر است (۳۳).

از محدودیت‌های این مطالعه انجام آن بر روی دانشجویان کارشناسی پرستاری و انتخاب نمونه‌ها به شکل غیر تصادفی بود که این مستلزم احتیاط برای تعمیم یافته‌ها به سایر دانشجویان پرستاری با زمینه‌های فرهنگی-اجتماعی دیگر می‌باشد و در نتیجه این مطالعه می‌تواند در هر منطقه دیگری با جزئیات بیش‌تر مورد مطالعه قرار گیرد. پریشانی اخلاقی در بین دانشجویان پرستاری رو به افزایش است و دانشجویان از بدو ورود به عرصه‌های بالینی با چالش‌هایی مواجه می‌شوند که منجر به بروز پریشانی اخلاقی در آن‌ها می‌شود. به دلیل پیچیدگی محیط‌های بهداشتی و چالش‌های اخلاقی ذاتی که در محیط‌های آموزشی دانشگاهی پرستاری وجود دارد ضرورت آمادگی مناسب دانشجویان پرستاری برای

سپاسگزاری

این مطالعه بر اساس طرح مصوب در کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی مازندران انجام شده است (IR.MAZUMS.REC.1397.023) و بدین وسیله محققان مراتب قدردانی خود را از تمامی دانشجویان پرستاری که مشارکت آنها این تحقیق را امکان پذیر کرده ابراز می دارند.

تضاد منافع

نویسندگان هیچ گونه تضاد منافی در گزارش نتایج این مطالعه ندارند و هیچ درگیری یا وابستگی مالی با هیچ سازمان یا نهادی با منافع مالی مستقیم در موضوع یا مواد مورد بحث در این مقاله وجود ندارد.

مقابله با پریشانی اخلاقی تأکید می شود و برخلاف خواسته های آموزشی که آنها را بیش از حد تحت فشار قرار می دهد، دانشجویان باید نحوه مدیریت سازنده تصمیمات خود در شرایط پریشانی اخلاقی که مکرراً با آن مواجه می شوند را بیاموزند. بنابراین، آموزش نگرش های مؤثر به دانشجویان برای پاسخگویی به شرایط ناراحت کننده و رسیدگی به نگرانی های آنها بر عهده موسسات و اساتید دانشگاه است. این مطالعه اهمیت افزایش آگاهی و درک این شرایط را نشان می دهد تا به دانشجویان پرستاری کمک شود تا خود را برای "دنیای واقعی" آماده کنند، جایی که ایده آل های آنها دائماً به چالش کشیده و آزمایش می شوند.

References

1. Baghdadi N, Alsomali Z, Alanazi ME, Alasmari M, Alfaqi R, Alsafyan R, et al. Moral distress among nursing students during clinical training. *Novelty Journal* 2020; 7(3): 269-276.
2. Jameton A. Nursing practice: The ethical issues. 1984.
3. Association AN. (2015) Code of ethics for nurses with interpretive statements. Available from: <http://www.nursingworld.org/MainMenuCategories/EthicsStandards/CodeofEthicsforNurses/Code-of-Ethics-ForNurses.html>. Accessed May 2, 2021.
4. Huffman DM, Rittenmeyer L. How professional nurses working in hospital environments experience moral distress: a systematic review. *Crit Care Nurs Clin North Am* 2012; 24(1): 91-100.
5. Ajoudani F, Baghaei R, Lotfi M. Moral distress and burnout in Iranian nurses: The mediating effect of workplace bullying. *Nurs Ethics* 2019; 26(6): 1834-1847.
6. Sasso L, Bagnasco A, Bianchi M, Bressan V, Carnevale F. Moral distress in undergraduate nursing students: A systematic review. *Nurs Ethics* 2016; 23(5): 523-534.
7. Epstein EG, Whitehead PB, Prompahakul C, Thacker LR, Hamric AB. Enhancing understanding of moral distress: the measure of moral distress for health care professionals. *AJOB Empir Bioeth* 2019; 10(2): 113-124.
8. Ray S, Raju R, Singh S. Nursing students' absenteeism in class/clinics: Reasons and remedies. *Nursing* 2018; 3(1): 1375-1376.
9. Bordignon SS, Lunardi VL, Barlem EL, Silveira RSd, Ramos FR, Dalmolin GdL, et al. Nursing students facing moral distress: strategies of resistance. *Revista Brasileira de Enfermagem* 2018; 71: 1663-1670.
10. Progiante JM, de Souza MN, de Oliveira EB, Rodrigues FAB, Prata JA, da Costa Vargens OM. Suffering and pleasure experiences of nursing undergraduate students in maternity/Vivencias de sofrimento e prazer das academias de enfermagem nas maternidades/Vivencias de sufrimiento y placer de estudiantes de

- enfermería en las maternidades. *Rev Enferm Uerj* 2019; 27: e39620.
11. Tyndall DE, Firnhaber GC, Scott ES. The impact of new graduate nurse transition programs on competency development and patient safety: An integrative review. *Adv Nurs Sci* 2018; 41(4): E26-E52.
 12. Comrie RW. An analysis of undergraduate and graduate student nurses' moral sensitivity. *Nursing Ethics* 2012; 19(1): 116-127.
 13. Rennó HMS, Ramos FRS, Brito MJM. Moral distress of nursing undergraduates: Myth or reality? *Nursing Ethics* 2018; 25(3): 304-312.
 14. Snopek P, Popovičová M, Plisková B. Moral dilemma in clinical practice of nursing students. 2nd International Conference on Health and Health Psychology (ICH&HPSY); 2016; 13: 197-202.
 15. Escolar Chua RL, Magpantay JCJ. Moral distress of undergraduate nursing students in community health nursing. *Nursing Ethics* 2019; 26(7-8): 2340-2350.
 16. Epstein I, Carlin K. Ethical concerns in the student/preceptor relationship: A need for change. *Nurse Educ Today* 2012; 32(8): 897-902.
 17. Rylance R, Barrett J, Sixsmith P, Ward D. Student nurse mentoring: an evaluative study of the mentor's perspective. *Br J Nurs* 2017; 26(7): 405-409.
 18. Lee NP, Chiang VC. The mentorship experience of students and nurses in pre- registration nursing education: A thematic synthesis of qualitative studies. *Nurs Health Sci* 2021; 23(1): 69-86.
 19. Hamric AB, Borchers CT, Epstein EG. Development and testing of an instrument to measure moral distress in healthcare professionals. *AJOB Primary Research* 2012; 3(2): 1-9.
 20. Sharif Nia H, Shafipour V, Allen K-A, Heidari MR, Yazdani-Charati J, Zareiyan A. A second-order confirmatory factor analysis of the moral distress scale-revised for nurses. *Nursing Ethics* 2019; 26(4): 1199-1210.
 21. Asgari S, Shafipour V, Taraghi Z, Yazdani-Charati J. Relationship between moral distress and ethical climate with job satisfaction in nurses. *Nurs Ethics* 2019; 26(2): 346-356.
 22. O'Connell CB. Gender and the experience of moral distress in critical care nurses. *Nurs Ethics* 2015; 22(1): 32-42.
 23. Bordignon SS, Lunardi VL, Barlem ELD, Dalmolin GdL, da Silveira RS, Ramos FRS, et al. Moral distress in undergraduate nursing students. *Nursing Ethics* 2019; 26(7-8): 2325-2339.
 24. Baldwin KM. Moral distress and ethical decision making. *Lippincott Williams & Wilkins* 2010; 8(6): 5.
 25. Zuzelo PR. Exploring the moral distress of registered nurses. *Nursing Ethics* 2007; 14(3): 344-359.
 26. Ordu Y. Examining the studies on determining the ethical awareness levels of nursing students. *Türkiye Biyoetik Dergisi* 2020; 6(3): 116-121.
 27. Butters KJ. A qualitative study of the ethical practice of newly graduated nurses working in mental health: a thesis presented in partial fulfilment of the requirements for the degree of Master of Philosophy in Nursing at Massey University: Massey University; 2008.
 28. Brazil K, Kassalainen S, Ploeg J, Marshall D. Moral distress experienced by health care professionals who provide home-based palliative care. *Social Science Medicine* 2010; 71(9): 1687-1691.
 29. Fayez R, Nawwab A, Al-Jahdali H, Baharoon S, Binsalih S, Al Sayyari A. Negative ethical behaviors in Saudi hospitals: How prevalent

- are they perceived to be?—Statement agreement study. *Avicenna J Med* 2013; 3(3): 57.
30. Wojtowicz B, Hagen B, Van Daalen- Smith C. No place to turn: Nursing students' experiences of moral distress in mental health settings. *Int J Ment Health Nurs* 2014; 23(3): 257-264.
 31. Dodek PM, Wong H, Norena M, Ayas N, Reynolds SC, Keenan SP, et al. Moral distress in intensive care unit professionals is associated with profession, age, and years of experience. *J Crit Care* 2016; 31(1): 178-182.
 32. Shafipour V, Esmaeili R, Heidari MR, Aghaei N, Saadatmehr SR, Sanagoo A. Investigating the level of moral distress and its related factors among nurses in mazandaran burn center. *J Mazandaran Univ Med Sci* 2015; 25(126): 58-67 (Persian).
 33. Dyo M, Kalowes P, Devries J. Moral distress and intention to leave: a comparison of adult and paediatric nurses by hospital setting. *Intensive Crit Care Nurs* 2016; 36: 42-48.